Hathid từ ông Al-Nu'man bin Bashir(cầu xin Allah hài lòng về hai cha con ông) có tường thuật lại rằng:Khi ông Abdullah bin Rowaahah(cầu xin Allah hài lòng về ông) bị mắc bệnh và bị ngất đi vì hậu quả nghiêm trọng của căn bệnh và khi cô ấy nhìn thấy anh trai mình ở trong trường hợp đó,cô ấy nghĩ rằng có thể anh trai mình đã chết,chính vì vậy em gái của ông ta bắt đầu khóc và la hét lên, và cô ấy nói:Chao ôi!,ông ấy là một người đàn ông vĩ đại,chao ôi ! cho như vậy và như vậy(có nghĩa là cô ấy kể ra những việc làm và phẩm chất tốt đẹp của anh trai mình trong lúc cô ta khóc).Khi ông ấy tỉnh dậy từ cơn hôn mê, ông ấy nói với em gái mình về những điều đã xảy ra với ông ta:Mỗi lần Em nói gì đó về Tôi,tôi đã được các Thiên thần hỏi,Ngươi có thực sự như vậy không?(có nghĩa là các Thiên thần sẽ không chấp nhận và không hoan nghênh về tất cả những gì mà cô ấy nói liên quan đến anh trai mình cho dù anh trai của cô ấy như cô ấy đã nói) Được kể bởi Al-Bukhori

Hathid từ ông Al-Nu'man bin Bashir(cầu xin Allah hài lòng về hai cha con ông) có tường thuật lại rằng: Khi ông Abdullah bin Rowaahah(cầu xin Allah hài lòng về ông) bị mắc bệnh và bị ngất đi vì hậu quả nghiêm trọng của căn bệnh và khi cô ấy nhìn thấy anh trai mình ở trong trường hợp đó,cô ấy nghĩ rằng có thể anh trai mình đã chết,chính vì vậy em gái của ông ta bắt đầu khóc và la hét lên, và cô ấy nói:Chao ôi !,ông ấy là một người đàn ông vĩ đại, chao ôi ! cho như vậy và như vậy(có nghĩa là cô ấy kể ra những việc làm và phẩm chất tốt đẹp của anh trai mình trong lúc cô ta khóc).Khi ông ấy tỉnh dậy từ cơn hôn mê,ông ấy nói với em gái mình về những điều đã xảy ra với ông ta:Mỗi lần Em nói gì đó về Tôi,tôi đã được các Thiên thần hỏi,Ngươi có thực sự như vậy không?(có nghĩa là các Thiên thần sẽ không chấp nhận và không hoan nghênh về tất cả những gì mà cô ấy nói liên quan đến anh trai mình cho dù anh trai của cô ấy như cô ấy đã nói) Được kể bởi Al-

Bukhori

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari ghi lại]

Al-Nu'man bin Bashir (cầu xin Allah hài lòng về hai cha con ông) có kể lại rằng- Qủa thật Khi ông Abdullah bin Rowaahah (cầu xin Allah hài lòng về ông) bị mắc bệnh và bị ngất đi vì hậu quả nghiêm trọng của căn bệnh và khi cô ấy nhìn thấy anh trai mình ở trong trường hợp đó, cô ấy nghĩ rằng có thể anh trai mình đã chết, chính vì vậy em gái của ông ta bắt đầu khóc và la hét lên và cô ấy nói: Wa-Jabala-hu'',(Ý muốn nói: Cô ấy mô tả anh trai mình giống như những dãy núi che chở cho cô ta và là chốn nương thân khi cô ta gặp nạn, và ông ta chính là người mà cô ấy đã phụ thuộc và nương tựa vào ông ta trong mọi sự việc, và cô ta còn kể ra những phẩm chất tốt đẹp của ông ta theo cách thức của những người ngoại giáo thường kể. Khi ông ấy tỉnh dậy từ cơn hôn mê, ông ấy nói với em gái mình về những điều đã xảy ra với ông ta, và quả thật cácThiên thần hỏi ông ta rằng: Có phải Ngươi là dãy núi mà họ thường nương tựa vào Ngươi ?, Có phải Ngươi là như vậy và như vậy giống như họ mô tả về Ngươi?, chính vì vậy các phẩm chất tốt đẹp của ông ta được mô tả trong tình trạng ông ta hôn mê, ông ta đều kể lại cho em gái mình biết. Và đó là việc làm nằm trên con đường của những kẻ bị chê bai và bị đe dọa nghiêm trọng, và trong lời tường thuật khác có nói: Qủa thật khi ông Abdullah bin Rowaahah chết trong trận chiến, và em gái của ông ta biết được thông tin đó thì cô ấy không còn khóc lóc và la hét giống như trước nữa. Đó là bài học chúng ta phải noi theo.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/8927